

SODBA SODIŠČA PRVE STOPNJE (sedmi senat)

z dne 4. decembra 2008*

V zadevi T-284/08,

People's Mojahedin Organization of Iran, s sedežem v kraju Auvers-sur-Oise (Francija), ki sta jo sprva zastopala J.-P. Spitzer, odvetnik, in D. Vaughan, QC, nato J.-P. Spitzer, D. Vaughan in M.-E. Demetriou, barrister,

tožeča stranka,

proti

Svetu Evropske unije, ki so ga sprva zastopali G.-J. Van Hegleson, M. Bishop in E. Finnegan, nato M. Bishop in E. Finnegan, zastopniki,

tožena stranka,

ob intervenciji

* Jezik postopka: angleščina.

Francoske republike, ki jo zastopata G. de Bergues in A.-L. During, zastopnika,

ter

Komisije Evropskih skupnosti, ki jo zastopata P. Aalto in S. Boelaert, zastopnika,

intervenientki,

zaradi predloga za razglasitev ničnosti Sklepa Sveta 2008/583/ES z dne 15. julija 2008 o izvajanju člena 2(3) Uredbe (ES) št. 2580/2001 o posebnih omejevalnih ukrepih za nekatere osebe in subjekte zaradi boja proti terorizmu in razveljavitvi Sklepa 2007/868/ES (UL L 188, str. 21), v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko,

SODIŠČE PRVE STOPNJE
EVROPSKIH SKUPNOSTI (sedmi senat),

v sestavi N. J. Forwood (poročevalec), predsednik, D. Šváby in L. Truchot, sodnika,
sodna tajnica: C. Kantza, administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 3. decembra 2008

izreka naslednjo

Sodbo

Dejansko stanje

- 1 Za predstavitev najpomembnejših vidikov dejanskega stanja tega spora je treba napotiti na sodbi Sodišča prve stopnje z dne 12. decembra 2006 v zadevi Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran proti Svetu (T-228/02, ZOdl., str. II-4665, v nadaljevanju: sodba OMPI, točke od 1 do 26) in z dne 23. oktobra 2008 v zadevi People's Mojahedin Organization of Iran proti Svetu (T-256/07, ZOdl., str. II-3019, v nadaljevanju: sodba PMOI, točke od 1 do 37).

- 2 S sodbo z dne 7. maja 2008 je Court of Appeal (England & Wales) (pritožbeno sodišče (Anglija in Wales), Združeno kraljestvo, v nadaljevanju: Court of Appeal) zavrnilo predlog Secretary of State for the Home Department (minister za notranje zadeve, Združeno kraljestvo, v nadaljevanju: Home Secretary), da bi se mu pri tem sodišču dovolila vložitev pritožbe zoper odločbo Proscribed Organisations Appeal Commission (pritožbena komisija za prepovedane organizacije, Združeno kraljestvo, v nadaljevanju: POAC) z dne 30. novembra 2007, s katero je ta ugodila tožbi zoper sklep Home Secretary z dne 1. septembra 2006, s katerim je bila zavrnjena odprava prepovedi People's Mojahedin Organization of Iran (v nadaljevanju: tožeča stranka ali PMOI) kot organizacije, vpletene v terorizem, in odredila Home Secretary, naj parlamentu Združenega kraljestva predloži osnutek sklepa (Order), da se ime tožeče stranke

odstrani s seznama organizacij, ki so v Združenem kraljestvu prepovedane na podlagi Terrorism Act 2000 (zakon o terorizmu iz leta 2000).

- 3 POAC je med drugim v tej odločbi ugotovitev Home Secretary, vsebovano v njegovi odločbi z dne 1. septembra 2006, s katero je bila zavrnjena odprava prepovedi tožeče stranke in v kateri je bila ta v tedaj še vedno opredeljena kot organizacija, „vpletena v terorizem“ (concerned in terrorism) v smislu Terrorism Act 2000, označila za „absurdno“ (perverse). Po mnenju POAC bi razumen sodnik septembra 2006 in tudi pozneje lahko ugotovil le eno, in sicer to, da PMOI ni več izpolnjevala nobenega od meril, potrebnih za ohranitev prepovedi. Povedano drugače, na podlagi obstoječega gradiva je POAC menila, da PMOI septembra 2006 ni bila več vpletena v terorizem in da to ni bila niti na dan izdaje zadevne odločbe (sodba PMOI, točki 168 in 169).

- 4 Iz odločbe POAC (točka 10) je razvidno, da je zadevno gradivo vsebovalo nekatere informacije glede dogodkov, ki so se nanašali na PMOI in so se zgodili v Franciji. Glede tega se je POAC še zlasti sklicevala na dejstvo, da je bila 17. junija 2003 v pisarnah Conseil national de la résistance iranienne (CNRI) v bližini Pariza opravljena hišna preiskava, da je bilo zaslišanih veliko članov CNRI, pri čemer je bil za nekatere odrejen pripor, vendar pa čeprav je bila najdena velika vsota denarja, ni bil začrt preiskovalni postopek.

- 5 Z zgoraj navedeno sodbo je Court of Appeal potrdilo presojo POAC. Poleg tega je navedlo, da zaupne informacije, ki jih je predložil Home Secretary, še dodatno potrjujejo njegov sklep, da Home Secretary ni mogel razumno meniti, da se PMOI v prihodnosti namerava vrniti k terorizmu.

- 6 Home Secretary je zato s sklepom z dne 23. junija 2008, ki je začel veljati 24. junija, ime PMOI izbrisal s seznama organizacij, prepovedanih na podlagi Terrorism Act 2000. Ta izbris sta odobrila oba domova parlamenta Združenega kraljestva.
- 7 Kljub temu pa je Svet s Sklepom 2008/583/ES z dne 15. julija 2008 o izvajanju člena 2(3) Uredbe (ES) št. 2580/2001 o posebnih omejevalnih ukrepih za nekatere osebe in subjekte zaradi boja proti terorizmu in razveljavitvi Sklepa 2007/868/ES (UL L 188, str. 21, v nadaljevanju: izpodbijani sklep) ime tožeče stranke, poleg drugih, ohranil na seznamu iz priloge k Uredbi Sveta (ES) št. 2580/2001 z dne 27. decembra 2001 o posebnih omejevalnih ukrepih za nekatere osebe in subjekte zaradi boja proti terorizmu (UL L 344, str. 70, popravljena francoska različica je v UL 2007, L 164, str. 36, v nadaljevanju: sporni seznam).
- 8 V točki 5 uvodnih izjav izpodbijanega sklepa, za katero je gotovo, da se nanaša na PMOI, je določeno:

„Svet je pri eni skupini upošteval dejstvo, da odločba pristojnega organa, na podlagi katere je bila skupina vključena na seznam, ni veljala od 24. junija 2008. Vendar pa so bile Svetu predložene nove informacije o tej skupini. Svet je menil, da so te nove informacije podlaga za vključitev skupine na seznam.“

- 9 Tožeča stranka je bila o izpodbijanem sklepu obveščena z dopisom Sveta z dne 15. julija 2008 (v nadaljevanju: obvestilo). V tem dopisu je Svet med drugim navedel:

„Svet se je ponovno odločil, da [PMOI] vključi na seznam [...] Svet je upošteval dejstvo, da odločba pristojnega organa, na podlagi katere je bila [PMOI] vključena na seznam, od 24. junija ne velja več. Vendar pa so bile Svetu predložene nove informacije, ki so upoštevne za to vključitev. Svet se je upošteva te informacije odločil, da mora biti [PMOI] še naprej vključena na zgoraj navedenem seznamu. Zato je Svet obrazložitev popravil v skladu s tem.“

- 10 Svet je v obrazložitvi, priloženi k obvestilu (v nadaljevanju: obrazložitev), navedel:

„[PMOI] je skupina, ki je bila ustanovljena leta 1965, njen prvotni cilj pa je bil onemogočiti monarhični režim. Njeni člani so tako sodelovali pri odstranitvi več tisoč ‚agentov‘ starega režima in so bili med odgovornimi za ugrabitev talcev na veleposlaništvu Združenih držav v Teheranu. Čeprav je bila PMOI sprva eden najradikalnejših akterjev islamske revolucije, je, potem ko je bila prepovedana, pričela s tajnim delovanjem in je izvedla več akcij zoper obstoječi režim v Teheranu. Tako je bila organizacija odgovorna za teroristične napade, kot na primer napad na sedež stranke Islamske republike 28. junija 1981, med katerim je bilo ubitih več kot sto vodilnih osebnosti, ki so bile med najpomembnejšimi v režimu (ministri, poslanci, visoki uradniki), ter za umor predsednika Rajajija in predsednika vlade Javada Bahonarja 30. avgusta 1981. Aprila 1992 je PMOI izvedla teroristične napade na iranska diplomatska predstavništva in iranske naftne obrate v trinajstih državah. Med predsedniško kampanjo leta 1993 je skupina odprto prevzela odgovornost za določeno število napadov na naftne obrate, med njimi tudi na največjo iransko rafinerijo. Aprila 1999 je PMOI nase prevzela odgovornost za atentat na Alija Sayyada Shirazija, namestnika poveljnika iranskih oboroženih sil. V letih 2000 in 2001 je organizacija priznala udeležbo svojih članov v novih akcijah komandosov proti iranski vojski in poslopljem iranske vlade blizu meje med Iranom in Irakom, 5. februarja 2000 pa je izvedla minometni napad na uradna poslopja v Teheranu. Poleg tega proti članom te

organizacije, nastanjenim v različnih državah članicah Evropske unije, trenutno potekajo kazenski postopki zaradi kaznivih dejanj v zvezi s financiranjem njihovih dejavnosti. Gre za ravnanja, za katera se uporabljajo določbe člena 1(3)(a), (c), (d), (f), (g), (h) in (i) Skupnega stališča 2001/931 ter ki so bila izvršena za namene, opredeljene v členu 1(3) (i) in (iii) navedenega skupnega stališča.

Glede [PMOI] se uporablja člen 2(3) Uredbe št. 2580/2001.

Tožilska skupina za boj proti terorizmu je aprila 2001 pri Tribunal de grande instance de Paris začela sodno preiskavo zaradi ,oblikovanja kriminalne združbe za pripravo terorističnih dejanj' v skladu s predpostavkami francoskega prava na podlagi zakona 96/647 z dne 22. julija 1996. Preiskovalna dejanja, opravljena v okviru te sodne preiskave, so pripeljala do identifikacije domnevnih članov [PMOI], ki naj bi bili odgovorni za več kaznivih dejanj, ki so vsa v neposredni ali posredni povezavi s skupnim podjetjem, katerega cilj je z ustrahovanjem ali nasiljem resno kaliti javni red. Sodna preiskava se poleg teh kaznivih dejanj nanaša tudi na ,financiranje teroristične skupine' v skladu s predpostavkami, ki so opredeljene v francoskem pravu z zakonom 2001/1062 z dne 15. novembra 2001 o vsakodnevni varnosti.

Tožilska skupina za boj proti terorizmu v Parizu je 19. marca 2007 in 13. novembra 2007 vložila dodatna obtožna akta zoper domnevne člane [PMOI]. Kazenski pregon na njuni podlagi je bil obrazložen s tem, da je nujno treba preveriti nove informacije, ki so bile pridobljene v preiskavah med letoma 2001 in 2007. Nanašajo se zlasti na dejanski stan ,prikrivanja predmetov, ki neposredno ali posredno izhajajo iz goljufanja še zlasti ranljivih oseb in iz goljufij organiziranih združb', povezanih s teroristično družbo, v skladu s predpostavkami, kot jih določa francoski zakon 2003/706 z dne 2. avgusta 2003.

Pristojni organ je zato zoper [PMOI] sprejel sklep v smislu člena 1(4) Skupnega stališča 2001/931.

Svet navaja, da ti kazenski postopki še vedno potekajo in da so bili razširjeni leta 2007 v okviru boja proti financiranju, ki ga izvajajo teroristične skupine. Svet meni, da razlogi za vključitev [PMOI] na seznam oseb in subjektov, na katere se nanašajo ukrepi iz člena 2(1) in (2) Uredbe št. 2580/2001, še vedno veljajo.

Ob upoštevanju teh elementov je Svet odločil, da morajo ukrepi iz člena 2(1) in (2) Uredbe št. 2580/2001 za [PMOI] veljati še naprej.“

Postopek

- 11 Tožeča stranka je 21. julija 2008 v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje vložila to tožbo.

- 12 Tožeča stranka je z ločenim aktom, vloženim v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje istega dne, vložila predlog, naj se zadeva obravnava po hitrem postopku, v skladu s členom 76a Poslovnika Sodišča prve stopnje. Svet je 30. julija 2008 predstavil svoja

stališča glede tega predloga in odgovor na tožbo vložil 10. septembra 2008. Sodišče prve stopnje (sedmi senat) je 22. septembra 2008 odločilo, da predlogu ugodi, s čimer je bil pisni postopek končan.

- 13 Na podlagi poročila sodnika poročevalca je Sodišče prve stopnje (sedmi senat) odločilo, da začne ustni postopek, in v okviru pripravljalnih ukrepov iz člena 65 Poslovnika s sklepom z dne 26. septembra 2008 naložilo Svetu, naj predloži vse dokumente v zvezi s sprejemanjem izpodbijanega sklepa, ki se nanašajo na tožečo stranko, pri čemer je bila pridržana možnost, da se tožeči stranki ti dokumenti v tej fazi postopka ne posredujejo, če bi Svet zanje menil, da so zaupni.
- 14 Svet je zahtevi iz tega pripravljalnega ukrepa prvič ugodil z dopisom, vloženim v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje 10. oktobra 2008. Odgovoru je bilo priloženih osem dokumentov, od katerih jih je bilo sedem, ki niso bili opredeljeni kot zaupni, posredovanih tožeči stranki. Ta je bila pozvana, naj predloži pisna stališča glede teh sedmih dokumentov in glede predloga za zaupno obravnavo osmega. Tožeča stranka je to storila z dopisom, vloženim v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje 5. novembra 2008.
- 15 Svet je zahtevi iz tega pripravljalnega ukrepa drugič ugodil z dopisom, vloženim v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje 6. novembra 2008. Odgovoru so bili priloženi štirje novi dokumenti, ki so bili posredovani tožeči stranki.
- 16 S sklepom predsednika sedmega senata Sodišča prve stopnje z dne 10. novembra 2008 je bila po zaslišanju strank v podporo predlogom Sveta dovoljena intervencija Francoski republiki in Komisiji Evropskih skupnosti.

- 17 V okviru ukrepov procesnega vodstva iz člena 64 Poslovnika je Sodišče prve stopnje (sedmi senat) z dopisom sodnega tajništva z dne 11. novembra 2008 pozvalo Svet, naj poda pisna stališča glede določenih novih trditev o dejstvih in določenih novih pravnih trditev, ki jih je tožeča stranka navedla v pisnih stališčih, ki so bila sodnemu tajništvu predložena 5. novembra 2008, ter naj predloži vse dokumente, ki jih ima in opisujejo ali se nanašajo na postopek glasovanja, ki je pripeljal do sprejetja izpodbijanega sklepa, vključno z zapisnikom o zasedanju in glasovanju. Svet je tej zahtevi ugodil z dopisom, vloženim v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje 21. novembra 2008.
- 18 V okviru istih ukrepov procesnega vodstva ter na podlagi člena 24 Statuta Sodišča je Sodišče prve stopnje (sedmi senat) z dopisom sodnega tajništva z dne 11. novembra 2008 Združeno kraljestvo pozvalo, naj predloži pisna stališča o trditvah o dejstvih glede postopka sprejemanja izpodbijanega sklepa, ki so bile navedene v stališčih tožeče stranke, ki jih je sodnemu tajništvu predložila 5. novembra 2008. Združeno kraljestvo je temu ugodilo z dopisom, vloženim v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje 20. novembra 2008.
- 19 V dopisu, vloženem v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje 24. novembra 2008, se je tožeča stranka pisno opredelila do poročila za obravnavo. Svet je na ta stališča odgovoril z dopisom, ki je bil v sodnem tajništvu vložen 28. novembra 2008.
- 20 Stranke so ustne navedbe in odgovore na vprašanja Sodišča prve stopnje podale med obravnavo 3. decembra 2008.

Predlogi strank

21 Tožeča stranka predlaga Sodišču prve stopnje, naj:

- razglasi ničnost izpodbijanega sklepa v delu, v katerem se nanaša nanjo;
- Svetu naloži plačilo stroškov.

22 Svet predlaga Sodišču prve stopnje, naj:

- tožbo zavrne kot neutemeljeno;
- tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

23 Francoska republika in Komisija podpirata prvega od predlogov Sveta.

Pravo

- 24 Tožeča stranka v bistvu v utemeljitev predloga za razglasitev ničnosti izpodbijanega sklepa navaja pet tožbenih razlogov. Prvi se nanaša na očitno napako pri presoji. Drugi se nanaša na kršitev člena 1(4) Skupnega stališča 2001/931, člena 2(3) Uredbe št. 2580/2001 in pravil o dokaznem bremenu. Tretji se nanaša na kršitev pravice do učinkovitega sodnega varstva. Četrty se nanaša na kršitev pravice do obrambe in obveznosti obrazložitve. Peti se nanaša na zlorabo pooblastil ali postopka.
- 25 V stališčih, ki so bila sodnemu tajništvu Sodišča prve stopnje predložena 5. novembra 2008, je tožeča stranka navedla še šesti razlog, in sicer bistvene kršitve postopka. Sodišče prve stopnje meni, da je ta novi tožbeni razlog dopusten. Na eni strani namreč izhaja iz pravnih in dejanskih okoliščin, ki so se v smislu člena 48(2) Poslovnika pojavile med postopkom. Na drugi strani se ta razlog v vsakem primeru nanaša na kogentno pravo in ga je zato mogoče uveljavljati po uradni dolžnosti, saj se nanaša na bistveno kršitev postopka glede pogojev za sprejetje izpodbijanega akta Skupnosti.
- 26 Sodišče bo najprej presojalo šesti tožbeni razlog, nato četrtega, nazadnje pa skupaj drugega in tretjega.

Šesti tožbeni razlog: bistvena kršitev postopka

- 27 Tožeča stranka v pisnih stališčih o prvih sedmih dokumentih, ki jih je predložil Svet in s tem ugodil pripravljalnim ukrepom z dne 26. septembra 2008, ki jih je sodnemu tajništvu Sodišča prve stopnje predložila 5. novembra 2008, med drugim navaja nov tožbeni razlog, ki se nanaša na nepravilnost postopka glasovanja v Svetu glede vseh predlogov odločb Skupnosti o zamrznitvi sredstev.
- 28 V utemeljitev tega očitka se tožeča stranka sklicuje na izjavo, ki jo je pri House of Lords (lordska zbornica, Združeno kraljestvo) 22. julija 2008 podal lord Malloch-Brown, Minister of State to the Foreign and Commonwealth Office (minister za zunanje zadeve in Commonwealth, v nadaljevanju: Minister of State). Na vprašanje, zakaj se vlada Združenega kraljestva ni samo opredelila pri glasovanju v Svetu 15. julija 2008, ki je pripeljalo do sprejetja izpodbijanega sklepa, namesto da bi nasprotovala ohranitvi PMOI na spornem seznamu, in to kljub odločbi POAC in sodbi Court of Appeal, je Minister of State – glede na uradni zapis njegove izjave – v bazi Hansard povedal naslednje:

„Odločeni smo bili spoštovati to odločbo [Court of Appeal] in to je bil razlog, zakaj nismo mogli podpreti [francoske] vlade, ki je predložila nove informacije, ki prej niso bile na razpolago in na podlagi katerih je lahko prepričala številne evropske vlade, naj jo podprejo. Glede razlogov, zaradi katerih smo se vzdržali glasovanja ne pa nasprotovali ohranitvi [PMOI] na seznamu, je bila težava ta, da gre za ves seznam, v katerem so navedene vse teroristične organizacije, treba pa je glasovati za ta seznam ali proti njemu. Tako smo bili soočeni z zelo neugodnim položajem, v katerem bi se ohranil prejšnji seznam, kar ne bi prineslo nikakršne prednosti, saj bi PMOI ostal vključen v njem, ali pa

ne bi bilo več seznama terorističnih organizacij v Evropi. Menili smo, da bi to pomenilo nesprejemljivo grožnjo za prebivalce Združenega kraljestva in tudi za preostali del evropske celine.“

29 Tožeča stranka meni, da je dejstvo – če domnevamo, da je dokazano –, da državam članicam ni bila dana možnost glasovati proti ohranitvi posamične organizacije na spornem seznamu, povsem v nasprotju z upoštevnimi pravnimi predpisi Skupnosti ter obveznostjo Sveta in držav članic, da podrobno in v vsakem primeru posebej presodijo, ali je zadržanje zadevne organizacije na spornem seznamu utemeljeno. Dodaja, da se zdi, da iz izjave Minister of State izhaja, da bi Združeno kraljestvo (enako verjame, da bi storile tudi nekatere druge države članice), če bi imelo možnost glasovati posamično glede vsake organizacije, glasovalo proti njenemu zadržanju na spornem seznamu, zaradi česar bi ob upoštevanju pravila o soglasju iz Uredbe št. 2580/2001 lahko prišlo le do njenega umika z navedenega seznama.

30 S tem tožbenim razlogom tožeča stranka v bistvu zatrjuje, da zaradi glasovanja „v bloku“ o celotnem seznamu v Svetu – ne da bi bila predvidena možnost glasovati posamično glede zadevnih oseb ali subjektov –, v okviru ponovnega občasnega preverjanja ukrepov Skupnosti o zamrznitvi sredstev, ves postopek sprejemanja teh ukrepov ni pravilen v tolikšni meri, da je treba to kršitev opredeliti kot zlorabo pooblastil in postopka, kot bistveno kršitev postopka ter kot kršitev člena 2(3) Uredbe št. 2580/2001 in člena 1(6) Skupnega stališča 2001/931. Ob upoštevanju teh trditev je Sodišče prve stopnje sprejelo ukrepe procesnega vodstva, o katerih se govori zgoraj v točkah 17 in 18.

31 Vendar pa je Svet v pisnih stališčih, ki jih je pri sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje vložil 21. novembra 2008, trdil, da se ima vsaka članica Sveta v okviru ponovnega preverjanja v rednih obdobjih in najmanj enkrat na šest mesecev, ki se nanaša na imena oseb in subjektov na seznamu iz priloge k Uredbi št. 2580/2001, kot je določeno v členu 1(6) Skupnega stališča 2001/931, pravico opredeliti do vsakega od njih posamično in navesti svoje stališče glede njega. Svet dodaja, da je treba vsako ime, ki je

na seznamu, odobriti soglasno, tako da ni zahtevanega soglasja za zadržanje, če ena država članica nasprotuje zadržanju posamične osebe ali subjekta na seznamu. Svet se v dokaz teh navedb sklicuje na zapisnike z zasedanj delovne skupine Sveta glede Skupnega stališča 2001/931 (v nadaljevanju: delovna skupina PC 2001/931) z dne 2. in 24. junija ter 2. julija 2008, ki so v prilogah 1, 3 in 4 k njegovemu odgovoru z dne 10. oktobra 2008 na sklep o pripravljajalnih ukrepih z dne 26. septembra 2008.

32 Združeno kraljestvo je sicer v pisnih stališčih o trditvah o dejstvih tožeče stranke glede postopka sprejemanja izpodbijanega sklepa, ki jih je sodnemu tajništvu Sodišča prve stopnje predložilo 20. novembra 2008, navedlo samo, da „je Svet – glede na to, da se zahteva [Sodišča prve stopnje] nanaša na ravnanje članic Sveta kot članic te institucije – najprimernejši za to, da odgovori na vsa vprašanja glede sprejemanja zakonodaje v Svetu“.

33 V teh okoliščinah lahko Sodišče prve stopnje ne glede kljub smislu in pomenu, ki ga je treba prisoditi izjavam, ki jih je Minister of State podal pri House of Lords 22. julija 2008, le ugotovi, da glede na gradivo iz spisa ni nikakršnega objektivnega indica, ki bi omogočal potrditev stališča tožeče stranke, da naj bi bile države članice, ki so združene v Svetu, prisiljene glasovati „za celoten seznam“ ali proti njemu, ne da bi imele možnost izreči se posamično in za vsak primer posebej glede vprašanja, ali je še nadalje upravičena vključenost ali zadržanje posamične osebe oziroma subjekta na zadevnem seznamu.

34 Nasprotno dokumenti, ki jih je predložil Svet, izkazujejo, da so se v delovni skupini PC 2001/931 taka preverjanja oziroma ponovna preverjanja v vsakem primeru posamično dejansko izvajala. Še zlasti zapisnik z zasedanja navedene delovne skupine PC 2001/931 z dne 2. julija 2008 izkazuje, da je bil delegacijam držav članic dan dodaten rok, ki se je iztekel 4. julija 2008, da bi navedle, ali „ob upoštevanju dodatnih informacij,

ki jih je predložila država članica, in spremenjene obrazložitve, ki [jim] je bila razdeljena“, „kakor koli ugovarjajo temu, da se ena od skupin na seznam uvrsti na podlagi na novo predlaganih razlogov“. Ker se je ta navedba povsem očitno nanašala na poseben primer tožeče stranke, je treba ugotoviti, da so si države članice izrecno pridržale možnost nasprotovati njenemu zadržanju na spornem seznamu, vendar pa so se nazadnje odločile, da te možnosti ne izkoristijo.

35 Iz zgoraj navedenega izhaja, da je treba šesti tožbeni razlog zavrniti kot neutemeljen.

Četrti tožbeni razlog: kršitev pravice do obrambe

36 Glede tega ni sporno, da je Svet sprejel izpodbijani sklep, ne da bi tožeči stranki pred tem posredoval nove informacije oziroma novo gradivo iz spisa, ki so po njegovem mnenju upravičevali njeno zadržanje na spornem seznamu, torej informacije glede sodne preiskave, ki jo je začela tožilska skupina za boj proti terorizmu pri Tribunal de grande instance de Paris aprila 2001, in glede dveh dodatnih obtožnih aktov iz marca in novembra 2007. *A fortiori* ji ni omogočil, da bi se o tem lahko primerno izjavila pred sprejetjem izpodbijanega sklepa.

37 Tako je treba ugotoviti, da je bil izpodbijani sklep, kar zadeva pravico do obrambe, sprejet ob kršitvi načel, ki jih je Sodišče prve stopnje opredelilo v sodbi OMPI (glej zlasti točke 120, 126 in 131).

38 Vendar pa Svet zatrjuje, prvič, da pri ugotovitvah Sodišča prve stopnje v sodbi OMPI glede naslednjih odločb o zamrznitvi sredstev ni upoštevan poseben položaj, v katerem naj bi bil v obravnavanem primeru. Sodišče prve stopnje naj bi namreč v tej sodbi predpostavilo, da je odločba pristojnega nacionalnega organa, ki je bila podlaga za prvotno odločbo o zamrznitvi sredstev, še vedno veljavna, ne da bi upoštevalo možnost, da bi lahko bila ta odločba razveljavljena ali odpravljena, čeprav naj bi Svet prejel nove informacije, ki naj bi upravičevale zadržanje zadevne organizacije na spornem seznamu. Tako naj bi bilo junija 2008 glede tožeče stranke. V okoliščinah obravnavane zadeve je Svet menil, da je bilo cilj javnega interesa, ki mu Skupnost sledi v skladu z Resolucijo Varnostnega sveta Združenih narodov št. 1373 (2001), mogoče doseči le s takojšnjo nadomestitvijo takrat veljavne odločbe z novo odločbo Sveta, ki temelji na novih informacijah, ki jih je upošteval nemudoma. Svet meni, da je s tem dosegel edino mogoče ravnotežje med nujnostjo primerno upoštevati dejstvo, da je bila odločba nacionalnega pristojnega organa, ki je bila podlaga prvotni odločbi o zamrznitvi sredstev tožeče stranke, odpravljena, ter nujnostjo zagotoviti, da navedena sredstva ostanejo zamrznjena glede na nove informacije, ki so mu bile posredovane in po njegovem mnenju upravičujejo, da omejevalni ukrepi, ki se nanašajo na tožečo stranko, ostanejo v veljavi. Dodaja, da bi vsakršna prekinitev izvajanja teh ukrepov tožeči stranki nemudoma omogočila dostop do teh sredstev, zaradi česar izpodbijani sklep ne bi bil učinkovit. Svet meni, da nič v sodbi OMPI ne potrjuje tega, da glede na posebne okoliščine obravnavanega primera ne bi smel ravnati tako.

39 Sodišče prve stopnje meni, da to zatrjevanje Sveta v ničemer ne utemeljuje domnevne nezmožnosti, v kateri naj bi se znašla ta institucija, da bi izpodbijani sklep sprejela po postopku, v katerem bi bila spoštovana pravica do obrambe tožeče stranke.

40 Natančneje, zatrjevana nujnost nikakor ni izkazana. Tudi če se prizna, da Svet ni bil dolžan, da tožečo stranko po odločbi POAC z dne 30. novembra 2007 nemudoma odstrani s spornega seznama, pa je v vsakem primeru od 7. maja 2008, ki je datum razglasitve sodbe Court of Appeal, zanj dokončno prenehala možnost, da bi se še nadalje skliceval na odločbo Home Secretary, ki je bila podlaga za prvotno odločbo o zamrznitvi sredstev tožeče stranke. Med tem datumom, 7. majem 2008, in datumom sprejetja izpodbijanega sklepa, 15. julijem 2008, sta pretekla več kot dva meseca. Glede

tega Svet ne pojasnjuje, zakaj neposredno po 7. maju 2008 ni mogel ravnati tako, da bi se tožečo stranko ali umaknilo s spornega seznama ali ohranilo na njem na podlagi novih spoznanj.

41 Še več, tudi če domnevamo, da so francoski organi prve podatke glede sodne preiskave, ki se je začela v Parizu aprila 2001, Svetu posredovali šele junija 2008, to ne pojasnjuje, zakaj teh novih podatkov ni bilo mogoče nemudoma posredovati tožeči stranki, če jih je Svet od takrat nameraval uporabiti v njeno breme. To velja še toliko bolj, ker je bil s sklepom Sodišča prve stopnje z dne 12. junija 2008 ponovno odprt ustni postopek v zadevi, v kateri je bila izdana sodba PMOI, in ker je bil skrajni rok za predložitev stališč strank glede sodbe Court of Appeal in glede stališč o tej sodbi, ki jih je predložila tožeča stranka, 7. julij 2008. V tem obdobju je Svet imel možnost sporočiti „nove podatke“ tožeči stranki, in če bi to bilo potrebno, Sodišču prve stopnje v okviru postopka, ki je potekal v zadevi, v kateri je bila izdana sodba PMOI. Glede tega je treba navesti, da je Svet v stališčih, ki jih je v navedeni zadevi sodnemu tajništvu Sodišča prve stopnje predložil 7. julija 2008, izrecno izrazil svoj namen, da se, kolikor se da, hitro opredeli do „novih podatkov“, s katerimi se je seznanil. Vendar pa je treba tudi navesti, da Svet teh podatkov ni posredoval tožeči stranki, ne da bi se pri tem skliceval na kakršno koli dejansko ali pravno nezmožnost, da to naredi, in to čeprav je Sodišče prve stopnje s sodbo OMPI ničnost ene od njegovih prejšnjih odločb razglasilo prav zato, ker predhodno ni bila posredovana.

42 Treba je dodati, da niti sodba Court of Appeal niti sklep Home Secretary z dne 23. junija 2008 nista samodejno in nemudoma vplivala na takrat veljavno Odločbo 2007/868 o zamrznitvi sredstev. V skladu z načelom domneve veljavnosti aktov Skupnosti je ta odločba ostala veljavna z zakonsko močjo, čeprav je odpadla njena nacionalna „vsebina“, dokler ni bila odpravljena, razglašena za nično v okviru postopka za razglasitev ničnosti ali razglašena za neveljavno na podlagi postopka za predhodno odločanje oziroma ugovora nezakonnosti (glej sodbo PMOI, točka 55 in navedena sodna praksa).

- 43 Dejansko in pravno je torej napačno zatrjevati, da je bilo treba zaradi začetka veljavnosti sklepa Home Secretary in novih podatkov, ki so jih bolj ali manj sočasno posredovali francoski organi, novo odločbo o zamrznitvi sredstev sprejeti tako hitro, da ni bilo omogočeno spoštovanje pravice do obrambe tožeče stranke.
- 44 Še več, Sodišče prve stopnje meni, da bi lahko to, da Svet ni ravnal v skladu s postopkom, ki je vendarle jasno opredeljen v sodbi OMPI – kar je opustitev, do katere je prišlo ob popolnem poznavanju zadeve in za katero ni utemeljenega razloga – bil upošteven indic pri presoji petega tožbenega razloga, ki se nanaša na zlorabo pooblastil.
- 45 Svet zatrjuje, drugič, da obrazložitev, ki je bila vročena tožeči stranki, tej omogoča, da uporabi pravico do pravnega sredstva, sodišču Skupnosti pa, da izvede nadzor. Tožeča stranka naj bi tudi imela možnost navesti svoja stališča glede obrazložitve, s čimer bi bila spoštovana njena pravica do obrambe, ker je Svet tožbo nemudoma posredoval delegacijam držav članic.
- 46 To zatrjevanje, ki je posledica tega, da se zagotavljanje pravice do obrambe v okviru upravnega postopka zamenjuje z zagotavljanjem, ki je posledica pravice do učinkovitega pravnega sredstva zoper obremenjujoč ukrep, sprejet v upravnem postopku, je Sodišče prve stopnje že izrecno zavrnilo v sodbi OMPI (točka 94 in navedena sodna praksa).
- 47 Nazadnje Sodišče prve stopnje ugotavlja, da je zadržanje zamrznitve sredstev tožeče stranke, ki je določeno v izpodbijanemu sklepu, posledica postopka, v katerem pravica

do obrambe tožeče stranke ni bila spoštovana. Ta ugotovitev lahko vodi le do razglasitve ničnosti tega sklepa v delu, ki se nanaša na tožečo stranko.

- 48 Čprav se v teh okoliščinah ni treba izjaviti o drugih tožbenih razlogih, pa bo Sodišče prve stopnje vseeno presojalo drugi in tretji tožbeni razlog zaradi njune pomembnosti glede na temeljno pravico do učinkovitega pravnega varstva.

Drugi in tretji tožbeni razlog: kršitev člena 1(4) Skupnega stališča 2001/931, člena 2(3) Uredbe št. 2580/2001 in pravil o dokaznem bremenu ter kršitev pravice do učinkovitega sodnega varstva

- 49 Glede tega Sodišče prve stopnje najprej poudarja, da je v sodbah OMPI in PMOI natančno opredelilo: a) pogoje za izvajanje člena 1(4) Skupnega stališča 2001/931 in člena 2(3) Uredbe št. 2580/2001; b) dokazno breme Sveta v teh okoliščinah, in c) obseg sodnega nadzora na obravnavanem področju.

- 50 Kot je Sodišče prve stopnje pojasnilo točkah 115 in 116 sodbe OMPI ter v točki 130 sodbe PMOI, so dejanske in pravne okoliščine, od katerih je lahko odvisna uporaba ukrepa zamrznitve sredstev za neko osebo, skupino ali subjekt, določene v členu 2(3) Uredbe št. 2580/2001. V skladu s to določbo Svet soglasno sestavi, pregleda in spremeni seznam oseb, skupin in subjektov, za katere velja ta uredba v skladu z določbami člena 1, od (4) do (6), Skupnega stališča 2001/931. Zadevni seznam mora biti tako v skladu s členom 1(4) Skupnega stališča 2001/931 sestavljen na podlagi natančnih informacij ali gradiva iz spisa, iz katerih izhaja, da je pristojni organ sprejel odločbo glede zadevnih

oseb, skupin in subjektov, pri katerem gre za začetek preiskave oziroma kazenskega pregona zaradi terorističnih dejanj ali njihovega poskusa, udeležbe pri njih ali omogočanja takih dejanj, ki temelji na trdnih in verodostojnih dokazih in indicijah, ali za obsodbo za tovrstna ravnanja. „Pristojni organ“ je pravosodni organ, oziroma če pravosodni organi na tem področju nimajo nobene pristojnosti, ustrezen pristojni organ na tem področju. Poleg tega je treba v skladu s členom 1(6) Skupnega stališča 2001/931 imena oseb in subjektov na seznamu preverjati v rednih obdobjih in najmanj enkrat na šest mesecev, da se zagotovi utemeljenost njihovega zadržanja na seznamu.

- 51 Sodišče prve stopnje je v točki 117 sodbe OMPI in točki 131 sodbe PMOI iz teh določb izpeljalo, da postopek, ki lahko pripelje do ukrepa zamrznitve sredstev na podlagi ustrezne ureditve, poteka na dveh ravneh, na nacionalni in Skupnostni. Najprej mora pristojni nacionalni organ, načeloma sodni, glede zadevne osebe sprejeti odločbo, ki je v skladu z opredelitvijo iz člena 1(4) Skupnega stališča 2001/931. Če gre za odločbo o začetku preiskave ali pregona, mora ta temeljiti na trdnih in verodostojnih dokazih in indicijah. Drugi korak je, da mora Svet soglasno sprejeti sklep o vključitvi osebe na sporni seznam, in sicer na podlagi pravih podatkov ali dejstev iz dosjeja, iz katerih izhaja, da je bila sprejeta taka odločba. Svet mora potem v rednih časovnih obdobjih najmanj enkrat na šest mesecev preveriti, ali je zadržanje imena zadevnega subjekta na spornem seznamu upravičeno. V tem pogledu preverjanje obstoja odločitve nekega nacionalnega organa, ki je skladna z omenjeno opredelitvijo, pomeni bistveni predhodni pogoj za to, da Svet sprejme prvotni sklep o zamrznitvi sredstev, medtem ko je preverjanje prihodnjih stanj v zvezi s to odločbo na nacionalni ravni nujno potrebno v okviru sprejetja poznejšega sklepa o zamrznitvi sredstev.

- 52 Sodišče prve stopnje je v točki 123 sodbe OMPI in točki 132 sodbe PMOI poleg tega opomnilo, da se na podlagi člena 10 ES odnosi med državami članicami in institucijami Skupnosti urejajo z vzajemno dolžnostjo lojalnega sodelovanja (glej sodbo Sodišča z dne 16. oktobra 2003 v zadevi Irska proti Komisiji, C-339/00, Recueil, str. I-11757, točki 71 in 72 ter navedena sodna praksa). To načelo se splošno uporablja ter je obvezno zlasti v okviru sodelovanja na področju pravosodja in notranjih zadev (splošno imenovano „pravosodje in notranje zadeve“ (PNZ)), ki ga ureja naslov IV Pogodbe EU

ter v celoti temelji na sodelovanju med državami članicami in institucijami (sodba Sodišča z dne 16. junija 2005 v zadevi Pupino, C-105/03, ZOdl., str. I-5285, točka 42).

- 53 Sodišče prve stopnje je v točki 124 sodbe OMPI in točki 133 sodbe PMOI menilo, da pri uporabi člena 1(4) Skupnega stališča 2001/931 in člena 2(3) Uredbe št. 2580/2001 – določb, ki vzpostavljajo posebno obliko sodelovanja med Svetom in državami članicami v okviru skupnega boja proti terorizmu – načelo lojalnega sodelovanja za Svet pomeni, da se mora v največji mogoči meri opreti na presojo pristojnega nacionalnega organa, zlasti če gre za sodni organ, in sicer v zvezi z obstojem „trdnih in verodostojnih dokazov ali indicev“, s katerimi je utemeljena odločba tega organa.
- 54 Kot je bilo odločeno v točki 134 sodbe PMOI, iz navedenega izhaja, da je dokazno breme za to, da je zamrznitev sredstev osebe, skupine ali organizacije z vidika zadevnih predpisov utemeljena oziroma ostane utemeljena, sicer na strani Sveta, vendar je predmet tega dokazovanja na ravni postopka Skupnosti o zamrznitvi sredstev relativno omejen. Pri prvotnem sklepu o zamrznitvi sredstev se nanaša na obstoj pravih informacij ali gradiva iz spisa, iz katerih izhaja, da je nacionalni organ glede zadevne organizacije sprejel odločbo, ki ustreza opredelitvi iz člena 1(4) Skupnega stališča 2001/931. Poleg tega se dokazno breme pri poznejšem sklepa o zamrznitvi sredstev po ponovnem preverjanju nanaša v bistvenem na vprašanje, ali je zamrznitev sredstev – ob upoštevanju vseh pomembnih okoliščin tega primera in zlasti posledic v zvezi z navedeno odločbo pristojnega nacionalnega organa – še vedno utemeljena.
- 55 Glede nadzora Sodišča prve stopnje je to v točki 159 sodbe OMPI in točki 137 sodbe PMOI priznalo, da ima Svet široko pooblastilo za odločanje po prostem preudarku v zvezi z okoliščinami, ki jih je treba upoštevati pri sprejetju ekonomskih in finančnih

sankcij na podlagi členov 60 ES, 301 ES in 308 ES v skladu s skupnim stališčem, sprejetim na podlagi skupne zunanje in varnostne politike. To pooblastilo za odločanje po prostem preudarku se nanaša zlasti na preudarke glede smotrnosti, na katerih temeljijo ti sklepi. Vendarle pa to (glej točko 138 sodbe PMOI), čeprav je Sodišče prve stopnje Svetu na tem področju priznalo pooblastilo za odločanje po prostem preudarku, ne pomeni, da ne sme preveriti tega, kako je zadevne podatke razlagala ta institucija. Sodišče Skupnosti mora namreč preveriti ne le vsebinsko pravilnost navedenih dokazov, njihovo zanesljivost in doslednost, ampak tudi, ali ti dokazi vsebujejo vse upoštevne podatke, ki jih je treba upoštevati pri presoji situacije, in ali lahko utemeljijo iz njih izvedene sklepe. Vendar pa Sodišče prve stopnje v okviru tega nadzora ne more s svojo presojо smotrnosti nadomestiti presoje Sveta (glej po analogiji sodbo Sodišča z dne 22. novembra 2007 v zadevi Španija proti Lenzingu, C-525/04 P, ZOdl., str. I-9947, točka 57 in navedena sodna praksa).

56 V obravnavani zadevi Sodišče prve stopnje ugotavlja, da niti informacije, vsebovane v izpodbijanem sklepu, njegovi obrazložitvi ali obvestilu o njem, niti informacije, ki sta jih vsebovala odgovora Sveta na sklep o pripravljanih ukrepih z dne 26. septembra 2008, ne izpolnjujejo zgoraj navedenih zahtev v zvezi z dokazovanjem, tako da ni pravno zadostno dokazano, da je bil izpodbijani sklep sprejet v skladu z določbami člena 1(4) Skupnega stališča 2001/931 in člena 2(3) Uredbe št. 2580/2001.

57 Natančneje, Svet Sodišču prve stopnje ni posredoval niti pravih informacij niti gradiva iz spisa, iz katerih bi izhajalo, da so sodna preiskava, ki jo je začela tožilska skupina za boj proti terorizmu pri Tribunal de grande instance de Paris aprila 2001, ter dodatna obtožna akta iz marca in novembra 2007 za tožečo stranko pomenili odločbo, ki bi ustrezala opredelitvi iz člena 1(4) Skupnega stališča 2001/931, kar sicer zatrjuje, vendar pa tega ne utemelji.

58 Glede tega je treba v celoti povzeti najupoštevnejše dele prvega odgovora Sveta na sklep o pripravljalnih ukrepih z dne 26. septembra 2008:

„3. [Delovna] [s]kupina [PC 2001/931] je zadevni sklep Sveta – v delu, v katerem se je nanašal na tožečo stranko – obravnavala na štirih zasedanjih, namreč 2. junija, 13. junija, 24. junija in 2. julija 2008 [...]

[...]

6. V okviru teh zasedanj je tako Francoska republika delegacijam razdelila tri dokumente, v katerih so bili opisani novi predlagani razlogi za vključitev tožeče stranke na seznam in pojasnjeni razlogi za ta predlog Francoske republike. Tretji dokument je deloma vseboval besedilo obrazložitve Sveta, ki je že priložena gradivu o tej zadevi. Ob njihovi razdelitvi je Francoska republika te dokumente kvalificirala kot zaupne. Svet je Francosko republiko opozoril na sklep Sodišča prve stopnje in ta država trenutno preučuje možnost, da bi spremenila kvalifikacijo zadevnih dokumentov. Vendar pa je bil Svet obveščen, da se zaradi potrebe po spoštovanju zahtev notranjega prava odločitev o tem ne more sprejeti v roku, ki ga je določilo tajništvo Sodišča. Svet zato sedaj glede teh dokumentov ne more ravnati v skladu s sklepom Sodišča prve stopnje, ker ni pooblaščen za njihovo posredovanje Sodišču prve stopnje, in to niti če bi se ohranila njihova zaupnost. Zato glede tega Sodišče prve stopnje vljudno naproša za

razumevanje in se zavezuje, da ga bo obvestilo takoj, ko bo Francoska republika sprejela odločitev glede zadevnih dokumentov.

[...]

11. Svet zlasti poudarja, da ni prejel nikakršnih drugih dokazov glede sodne preiskave, ki se je izvajala v Franciji, razen tistih, ki so navedeni v obrazložitvi. Zdi se mu, da morajo – glede na francosko pravo – taki dodatni dokazi med preiskavo ostati zaupni. Glede preiskave je predložil vse bistvene informacije, ki jih je imel na voljo za sestavo obrazložitve. Eden od dokumentov, na katerega se nanaša točka 6, je vseboval podrobnejši seznam kršitev, glede katerih je potekala preiskava, ki pa jih vse popolnoma zajema splošen opis v obrazložitvi (namreč številna kazniva dejanja, ki so vsa v neposredni ali posredni povezavi s skupnim podjetjem, katerega cilj je z ustrahovanjem ali nasiljem resno kaliti javni red, ter financiranje teroristične skupine in prikrievanje predmetov, ki neposredno ali posredno izhajajo iz goljufanja še zlasti ranljivih oseb in iz goljufij organiziranih združb, povezanih s teroristično družbo).

12. Svet nima razen informacij o vrsti kršitev, ki so predmet preiskave, ter natančnejših pojasnil o datumu začetka preiskave in času, v katerem sta bila vložena dodatna obtožna akta, nikakršnih drugih informacij glede preiskave. Ni bil seznanjen z natančno identiteto oseb, na katere se nanaša preiskava; ve samo, da so te osebe domnevni člani tožeče stranke, kot je to navedeno v obrazložitvi. Nima pa več informacij o morebitnem poteku preiskave. Skratka, ob sprejetju izpodbijanega sklepa ni imel na voljo nobenega drugega dokaza, ki se je v okviru preiskave uveljavljal ‚zoper tožečo stranko‘, razen dokazov, ki so navedeni v obrazložitvi.“

- 59 Ob upoštevanju dejanskih ugovorov in očitkov tožeče stranke niti pojasnila, ki jih je tako podal Svet, niti dokumenti, ki jih je predložil, ne omogočajo pravne utemeljitve izpodbijanega sklepa, zlasti glede na člen 2(3) Uredbe št. 2580/2001.
- 60 Tako je celo, če se upošteva drugi odgovor Sveta na sklep o pripravljalnih ukrepih z dne 26. septembra 2008, v prilogi h kateremu je ta institucija predložila nezaupno različico treh dokumentov, navedenih zgoraj v točki 58, namreč tistih, s katerimi so mu francoski organi junija 2008 posredovali informacije o sodni preiskavi, ki se je začela v Parizu aprila 2001 in se je razširila leta 2007, ter na podlagi katerih je bil sprejet izpodbijani sklep.
- 61 Glede tega tožeča stranka med drugim navaja, da je bila sodna preiskava, ki se je začela v Franciji aprila 2001, preiskava zoper „neznanega storilca“, ki se je morda nanašala na nekatere člane ali privržence PMOI, ne pa na PMOI.
- 62 Dejansko je treba ugotoviti, da so v prvem od treh dokumentov, navedenih zgoraj v točki 58, z datumom 9. junija 2008 francoski organi navedli le to „da se je 9. aprila 2001 zoper 17 oseb, ki morda pripadajo [PMOI], začela sodna preiskava“, da je „ta preiskava še vedno poteka[la]“ in da je „[v] tej fazi poteka[la] proti 24 osebam“. Ni pa bilo nikakršnega pojasnila glede razlogov, zakaj so isti organi na podlagi tega v istem dokumentu sklepali, da je „[t]a postopek pomeni[l] odločbo pristojnega organa zoper [PMOI] v smislu člena 1(4) Skupnega stališča 2001/931“.

- 63 Svet v odgovor na te trditve tožeče stranke, ki jim ni ugovarjal, navaja, da je taka okoliščina glede na zamrznjena sredstva organizacije, kot je tožeča stranka, ne le razumljiva, temveč tudi logična in primerna. Na eni strani naj namreč kaznivih dejanj, kot so kriminalno združevanje zaradi pripravljanja terorističnih dejanj, financiranje teroristične organizacije in pranje denarja v povezavi s teroristično organizacijo, ne bi mogla zagrešiti organizacija sama, temveč samo posamezniki, ki so njeni člani. Na drugi strani proti tožeči stranki ne more potekati kazenski pregon, ker nima pravne osebnosti.
- 64 Ta pojasnila najprej nasprotujejo besedilu člena 1(4) Skupnega stališča 2001/931, ki določa, da se odločba sprejme „glede oseb, skupin ali organizacij“.
- 65 Tudi če se domneva, da te določbe ni treba razlagati dobesedno, pa bi morala za to, da bi obveljala razlaga Sveta, ta institucija ali pristojni nacionalni organ navesti posebne in konkretne razloge, zakaj je v obravnavanem primeru treba dejanja, za katera so odgovorni posamezniki, ki so domnevno člani ali privrženci PMOI, pripisati PMOI. Kot je že bilo pojasnjeno, pa v obravnavani zadevi ni nikakršnega pojasnila o tem.
- 66 Ker ni natančnejših informacij, niti ni mogoče preveriti resničnosti in upoštevnosti trditve, ki jo vsebuje obrazložitev, da trenutno zoper več domnevnih članov tožeče stranke poteka kazenski pregon zaradi kriminalnih dejavnosti, povezanih s teroristično družbo. Glede tega tožeča stranka v tožbi zatrjuje, da razen primera sodne preiskave, ki se je začela v Franciji leta 2001, ni seznanjena s tem, da bi proti kateremu koli njenemu članu ali privržencu v kateri koli državi članici potekal kazenski pregon zaradi financiranja terorističnih dejavnosti ali drugih kriminalnih dejavnosti v zvezi z njo, kar pa je v nasprotju s trditvami iz obrazložitve. Poleg tega naj nobeden od njenih članov ali

privržencev ne bi bil nikoli spoznan za krivega v zvezi z nezakonitimi dejavnostmi, povezanih s terorizmom ali z njegovim financiranjem. Svet v odgovoru na tožbo z ničimer ni ovrigel teh trditev.

67 Glede dodatnih obtožnih aktov z dne 19. marca in 13. novembra 2007 tožeča stranka tudi navaja, da je ne zadevata na noben način in da se ne nanašata nanjo. V prvem odgovoru na sklep o pripravljalnih ukrepih Svet priznava, da ni bil obveščen o identiteti posameznikov, na katere se nanašajo ti ukrepi, in da je največ, kar ve, to, da so te osebe domnevni člani PMOI. Tudi na tem mestu z ničimer niso pojasnjeni niti povezava med zadevnimi osebami in tožečo stranko niti razlogi, ki bi lahko upravičili okoliščino, da bi se tožeči stranki lahko pripisala ravnanja teh oseb.

68 Treba je tudi pojasniti, da iz spisa ne izhaja, da je sodna preiskava, ki se je začela v Franciji aprila 2001 – tudi če se predpostavi, da jo je izvedel „pravosodni organ“, čemur pa prav tako nasprotuje tožeča stranka –, glede na presojo tega organa temeljila na trdnih in verodostojnih dokazih ali indicijah, kot to določa člen 1(4) Skupnega stališča 2001/931.

69 Glede tega drži, da so v točki 3(b), druga alineja, zadnjega od treh dokumentov, navedenih zgoraj v točki 58, z datumom 26. junij 2008 francoski organi v Svetu zatrjevali, da je obstoj te sodne preiskave „dokaz[al], da [so] pravosodni organi im[eli] ,trdne in verodostojne indice‘, ki se zahtevajo glede na člen 1(4) Skupnega stališča [2001/931] in [PMOI] povezujejo z nedavnimi terorističnimi dejavnostmi“.

- 70 Ne le, da ta presoja ni stvar pristojnega nacionalnega pravosodnega organa, ampak je francoski minister za zunanje in evropske zadeve (MAEE) v dopisu Svetu z dne 3. novembra 2008, ki je priloga 4 k drugemu odgovoru Sveta na sklep o pripravljalnih ukrepih z dne 26. septembra 2008, navedel – pri čemer se je skliceval zlasti na navedeno točko 3(b), druga alineja, zadnjega od treh dokumentov, navedenih zgoraj v točki 58 –, da se mu „[je] zd[edlo] smiselno in v skladu s pravom navesti, da [je šlo] za ugotovitve MAEE na podlagi objektivnih meril francoskega postopka, ki jih je državno tožilstvo pri Tribunal de grande instance de Paris posredovalo na podlagi člena 11 [tretji pododstavek,] zakonika o kazenskem postopku in ki [so] zavez[ovali] le MAEE“.
- 71 Nazadnje, Sodišče prve stopnje poudarja, da Svet ni ugodil zahtevi francoskih organov, naj „spremeni klasifikacijo“ točke 3(a) zadnjega od treh dokumentov, navedenih v zgoraj točki 58, ki vsebuje „povzetek – ki so ga ti organi naredili za določene delegacije držav članic – bistvenih točk, ki utemeljujejo zadržanje [OMPI] na evropskem seznamu“. V skladu z zgoraj navedenim dopisom MAEE Svetu z dne 3. novembra 2008 se zadevne informacije „nanašajo na varnostna vprašanja in so zanimive za nacionalno obrambo ter so tako v skladu s členom 413-9 kazenskega zakonika predmet varnostnih ukrepov, namenjenih omejevanju njihovega razširjanja“, tako da „MAEE ne more dovoliti njihovega posredovanja Sodišču prve stopnje“.
- 72 Trditev Sveta, da mora spoštovati načelo zaupnosti, na katero se sklicujejo francoski organi, ne omogoča razumevanja, v čem naj bi to načelo kršila okoliščina, da je bilo zadevno gradivo iz spisa posredovano sodišču Skupnosti, po drugi strani pa naj ga ne bi kršila okoliščina, da je bilo isto gradivo posredovano Svetu in nato vladam 26 drugih držav članic.
- 73 V vsakem primeru Sodišče prve stopnje meni, da Svet sklepa o zamrznitvi sredstev ne more utemeljiti na informacijah ali gradiva iz spisa, ki jih je posredovala država članica, če ta država članica ne more odobriti njihovega posredovanja sodišču Skupnosti, ki nadzoruje zakonitost tega sklepa.

74 Glede tega je treba spomniti, da je Sodišče prve stopnje v sodbi OMPI (točka 154) že potrdilo, da sodni nadzor nad zakonitostjo sklepa o zamrznitvi sredstev vsebuje presojo dejstev in okoliščin, navedenih v njegovo utemeljitev, ter preverjanje dokazov in informacij, na katerih temelji ta presoja, kot je to Svet izrecno priznal v vlogah v zadevi, v kateri je bilo odločeno s sodbo Sodišča prve stopnje z dne 21. septembra 2005 v zadevi Yusuf in Al Barakaat International Foundation proti Svetu in Komisiji (T-306/01, ZOdl., str. II-3533), ki je bila po pritožbi razveljavljena s sodbo Sodišča z dne 3. septembra 2008 v združenih zadevah Kadi in Al Barakaat International Foundation proti Svetu in Komisiji (C-402/05 P in C-415/05 P, ZOdl., str. I-6351). Sodišče prve stopnje mora prav tako preveriti, ali sta bili glede tega spoštovani pravica do obrambe in zahteva po obrazložitvi, ter če je to potrebno, utemeljenost prisilnih nujnih razlogov, na katere se Svet izjemoma sklicuje, da bi lahko odstopil od tega.

75 V obravnavani zadevi je tak nadzor še toliko bolj nujen, ker je edino procesno jamstvo, ki zagotavlja pravično ravnovesje med zahtevami boja zoper mednarodni terorizem in varstvom temeljnih pravic. Ker morajo biti omejitve pravice do obrambe zadevnih oseb, do katerih je prišlo zaradi ravnanja Sveta, uravnotežene s strogim neodvisnim in nepristranskim sodnim nadzorom (glej v tem smislu sodbo Sodišča z dne 2. maja 2006 v zadevi Eurofood IFSC, C-341/04, ZOdl., str. I-3813, točka 66), mora biti sodišču Skupnosti omogočen nadzor zakonitosti in utemeljenosti ukrepov zamrznitve sredstev, ne da bi bilo proti njemu mogoče uveljavljati tajnost ali zaupnost dokazov in informacij, ki jih je uporabil Svet (sodba OMPI, točka 55).

76 V obravnavanem primeru je posledica tega, da Svet in francoski organi niso posredovali – in to niti Sodišču prve stopnje – informacij iz točke 3(a) zadnjega od

treh dokumentov, navedenih zgoraj v točki 58, to, da Sodišču prve stopnje ni omogočeno izvajanje njegovega nadzora nad zakonitostjo izpodbijanega sklepa.

77 Iz tega sledi, da v okoliščinah tega primera, kot so opisane zgoraj, le posredovanje informacij, ki so jih vsebovali odgovori Sveta na sklep o pripravljalnih ukrepih z dne 26. septembra 2008 in priloge k tem odgovorom, niti tožeči stranki niti Sodišču prve stopnje ne omogoča, da bi se prepričala, da je bil izpodbijani sklep sprejet v skladu s členom 2(3) Uredbe št. 2580/2001 in da ni prišlo do očitne napake pri presoji.

78 V teh okoliščinah je treba sklepati, da ni pravno zadostno dokazano, da je bil izpodbijani sklep sprejet v skladu z določbami člena 1(4) Skupnega stališča 2001/931 in člena 2(3) Uredbe št. 2580/2001, ter da okoliščine njegovega sprejemanja kršijo temeljno pravico tožeče stranke do učinkovitega pravnega nadzora.

79 Iz tega sledi, da sta drugi in tretji tožbeni razlog utemeljena.

Stroški

80 V smislu člena 87(2) Poslovnika se stranki, ki ni bila uspešna, naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Svet s predlogi ni uspel, zato se mu v skladu s predlogi tožeče stranke naloži plačilo stroškov.

- 81 Na podlagi prvega pododstavka člena 87(4) Poslovnika države članice in institucije, ki so se kot intervenientke udeležile postopka, nosijo svoje stroške.

Iz teh razlogov je

SODIŠČE PRVE STOPNJE (sedmi senat)

razsodilo:

- 1. Sklep Sveta 2008/583/ES z dne 15. julija 2008 o izvajanju člena 2(3) Uredbe (ES) št. 2580/2001 o posebnih omejevalnih ukrepih za nekatere osebe in subjekte zaradi boja proti terorizmu in razveljavitvi Sklepa 2007/868/ES se v delu, v katerem se nanaša na People's Mojahedin Organization of Iran, razglasi za ničn.**
- 2. Svet poleg svojih stroškov nosi stroške People's Mojahedin Organization of Iran.**

3. Francoska republika in Komisija nosita svoje stroške.

Forwood

Šváby

Truchot

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourggu, 4. decembra 2008.

Podpisi